

PUNCTVM V.

De Musculis.

TAB. XV. **T**ESTACEA, quae vulgariter Musculi vocantur, Plinius quandoque myias, aliquando myiscas, nonnunquam myscos, saepe musculos appellat. Athenaeus *μύας*, Aristoteles *ἐλάττες μύας*, vocant, moderni Graeci *μύδιον*, id est, parvum musculum dicunt: nos musculos simpliciter minores appellamus. Rondeletius ita eos describit. Sunt ex ostracodermorum genere, quae tenui testa et duplici conteguntur, circa saxa aut ligna nascuntur piles, et veluti lana alligantur. *Testa* foris nigra, fere semper vel musco vel lanugine obducta, intus laevis et splendens; ex albo caerulea, parte acutiore crassior et spissior, reliquo ambitu rotundo tenuior. *Caro* intus pallida, cum non cruda est, cocta vitellis ovorum similis, in ambitu fimbriata, in eo foramen est evidens ad attrahendam aquam, neque enim per villos trahit: in media carne est particula carnosae linguae similis: ineit et mutis, et pituita quae-

dam glutinosa, callo albo adhaeret. Reperiuntur et in mari et in aqua dulci stagnante: nunquam vero fere in rapidis fluminibus.

Ubique fere in *Cibum* cedunt, sed optimi sunt Ephesii. Marini commodum praestant nutrimentum: qui in aqua sunt dulci, carne sunt dura, concoctu difficili, pravi fucci. Laudatissimi qui in inferiore Germania ex Oceano Germanico capiuntur. *Medicinam* si spectes, ad ciendam alvum et urinas multum praestare vult Athenaeus, cui Celsus adstipulatur. Marinum tritum ex oleo vetere tumoribus et doloribus imposuit mederi, Marcellus Empiricus reliquit. Aquatiles ad nebulas oculorum in jumentis adhiberi, testis est Gesnerus. Uruntur super carbonibus, et corium externum detrahitur usque ad medium, quod album apparet: additur Zingiber, et chalcanthum paribus portionibus, et ex his mistis, pollen in oculis equi inflatur.

Ufus.

PUNCTVM V.

De Mytulis.

TAB. XV. **M**ytulorum nomen a Graecis mutuavere Latini, *μυτίλῃς* eos illi vocant. Dioscorides testam ipsam *μύακα* dixit: animalia Oribasius myacas; Athenaeus *μύας σκελῶδεις*, quod scyllam quidam ex iis resipiant; Aristoteles *μύας πελῶδεις*, non foliatis a figura, ut Gaza vertit, nec latioris et amplioris conchae, ut Niphus, sed in imo maris, seu gurgite nascentes, ut Rondeletius, nisi forte *πελῶδεις*, quod in limosis producantur, dici debeant, ut Gesnerus innuere videtur. Jovius cum Tellinis eosdem esse censet, sed falso, ut in sequentibus apparebit. Dioscorides sane, Galenus, et Aegineta distinxere, ideo separatim de utrisque agunt.

Descriptio. *Descriptionem* inter Differentias quaere. Sponte naturae in arenosis proveniunt, quod ante Plinium Aristoteles prodidit: prodire tamen et aliqua ab ipsis emissa facultate, (buc-

cinae et purpurae, quae favare dicuntur, id est quasi a feminali natura humores quosdam mucosos emittere) vel potius sobole, quippe minores subinde juxta principium adnascuntur, Massario ex ipso Aristotele visum.

Reperere et in *Cibis* locum, tam elixi quam assi. Crudi virus et scyllam resipiunt. Elix, et acrioribus quibusdam, ut sinapi, nasturtiove conditi, illud deponunt. Assi, sitim vehementer excitant. Deteriores sunt qui in locis arenosis, aut inter testas figlinas proveniunt, quam qui in algosis gignuntur. Autumno et ubi multa dulcis aqua miscetur mari, bonitatem servant, procedente tempore amaritudinem trahunt, et colorem rubrum. Optimi quoque mytuli, quando illa sic vocata ova continent. Jus corpus augere Plinius reliquit: eodem fues, teste Lemnio, pinguescunt.

Ufus.

Plin. H. N.
l. 32. c. 9.

Lemn. de
Nat. mira.
l. 3. c. 7.

Majo-